

[Charlotte Antonsen]

tionalegoisme, der i århundreder gjorde Europa til en slagmark, forvandles til et positivt samarbejde med respekt for kulturel egenart.

Omvæltningen i Europa kræver nye fælles løsninger. EF står nu over for sin allervigtigste opgave: at sikre demokratiet i vores del af verden. Demokratierne skal for det første sikres ved et effektivt sikkerheds- og forsvarspolitisk samarbejde og dernæst ved en sund markedsøkonomisk vækst i hele Europa. EF har nu muligheden for at blive den stabiliserende faktor i hele Europa; denne mulighed må og skal udnyttes.

Dansk forsvar sikrer dansk demokrati; i NATO har vi siden 1949 i fællesskab med de øvrige frie nationer sikret demokratierne i Europa og Nordamerika. NATO-samarbejdet med alliancen over Atlanten skal fortsætte. Inden for NATO må de europæiske lande i fremtiden påtage sig en større del af ansvaret for deres egen skæbne. Vi har siden anden verdenskrig levet godt og sikkert med forsvarsmæssig bistand fra USA. I dag udgør Europa et rigt område, velstandsmæssigt er vi blandt de bedst stillede i verden, så er det vel også på tide, at vi påtager os en større del af ansvaret for vores egen sikkerhed. Det er ikke alene rimeligt, at Europa i højere grad bidrager til vores fælles ydre sikkerhed, det er også nødvendigt.

Efter den kolde krigs afslutning og sammenbruddet af Warszawapagten er der en ny sikkerhedspolitisk situation i Europa. Det er en realitet, at vores sikkerhedspolitiske situation har ændret sig. Reduktionen af amerikanske og canadiske styrker i Europa er startet, derfor har behovet for at forbedre et effektivt vesteuropæisk sikkerheds- og forsvarssamarbejde ikke været større siden anden verdenskrig. Vestunionen er for længst valgt til at være det sikkerhedspolitiske forum, der inden for NATO skal skabe sikkerhed og stabilitet i Europa. Vestunionens rolle som Europas forsvarssamarbejde er allerede nu en realitet. Spørgsmålet for Danmark er alene, om vi ønsker at deltage, om vi ønsker at medvirke, og om vi vil have indflydelse på Europas sikkerhed og forsvar, eller om vi på den anden side vælger fortsat at stå udenfor.

Fremover skal menneskerettighederne respekteres i hele Europa, og fremover skal menneskerettighederne efterleves i hele Europa.

Adskillige borgerkrige er i gang øst for os, og der ser ud til at være mange flere spændinger til stede, der kan udløse konflikter. Moralsk kan vi i EF ikke blot se til, at vore naboer i Jugoslavien myrder hinanden. Hvis vi mener noget alvorligt med respekt for menneskerettighederne og mindretalsbeskyttelse, må vi også være villige til at hjælpe med at sikre, at disse fundamentale rettigheder respekteres. Især må vi i EF være med til at garantere, at dette fundamentale krav efterleves hos vore europæiske naboer. Anstændigvis kan vi ikke blot henvise til, at Jugoslavien er »out of area«, det vil sige ikke med i NATO.

EF har ikke alene et sikkerhedspolitisk ansvar i Europa, vi har også et ansvar for at skabe en økonomisk stabil vækst. Den Økonomiske og Monetære Union skaber økonomisk stabilitet i Europa. Vi får ikke alene fordele af en lav inflation og lav rente, vi får også om nogle år fordele af en fælles valuta. Den Økonomiske og Monetære Union er en naturlig forlængelse og en vigtig forbedring af det indre marked; et grænseløst hjemmemarked i EF harmonerer ikke med 12 forskellige valutaer. Vi får først ét stort frit marked, når vi i Unionens tredje fase erstatter de nationale valutaer med en fælles europæisk valuta. Venstre går ind i anden fase med henblik på senere at gå over i tredje fase, hvor vi får denne fælles valuta.

Vekselomkostninger og kursrisiko er en ubehagelig hæmsko for virksomheder, og det er også generende for borgere, der rejser. I dag veksler vi i alt i EF for 50-80 mia. kr. Dette store beløb var meget bedre anvendt, hvis det i stedet blev investeret i virksomheder og dermed kunne bidrage til skabelsen af nye arbejdspladser. Et land som Danmark har relativt store fordele af at fjerne kursrisikoen. Vores erhvervsstruktur er karakteriseret af mange små virksomheder, og netop mindre virksomheder har ikke så gode muligheder for ved hjælp af ansatte valutaspécialister at gardere sig mod økonomisk ubehagelige udsving i eksport- og importpriserne. Mindre virksomheder har relativt større fordel af et stabilt valutamarked end større virksomheder.

Arbejdsløsheden er Europas væsentligste samfundspolitiske problem. Ligesom formålet med det indre marked var at fremme de europæiske virksomheders konkurrenceevne og dermed skabe fornyet vækst, er ideen med Den